

LBRIS

We know
books

Andreea Neagu

Pe aripile vieții

Casa Cărții de Știință

Cluj-Napoca, 2024

Cuprins:

Prefață	5
Am rupt carne vie din suflet.....	9
Încă un dans	11
Poate că n-am fost împreună	12
Am I mean or am I just frustrated?	13
Cercul vicios al toxicității	15
De ce ai aprins cenușa sufletului meu?	17
Suflete pereche	18
Interconectați, dar separați.....	20
Demoni	21
Fața urâtă a dragostei	23
Nu m-ai iubit.....	25
Snappin`	26
Secretul meu	27
Mă mint neconștient că nu te mai aștept	28
Mi-am pierdut inima în labirintul amintirilor cu noi	29
Ești real sau ești doar a mia iluzie de pe cerul sufletului meu?	30
Încă te aștept.....	32
M-aș ascunde în sufletul tău.....	33
Ce suntem noi?.....	34
Cum vrei să te iubesc?	35
Poate că ne vom întâlni la alt răsărit	37
Ce rămâne din iubirea noastră?	39
Te iubesc	41
Întoarce-te acasă	42
Acum este ea.....	43
Te-am iubit	44
Haos.....	45
Tu ești nota care lipsea de pe portativul sufletului meu	46
Te-am ascuns în sufletul meu	48
Lipsa ta	49
Te mai aștept până mâine	50
Azi te abandonez la apus	51

Mi-ai oferit trandafiri	52
Partidă de șah cu moartea	53
Răsfoiesc în amnezii de foi.....	55
Te caut printre stele	56
Hoțul de aripi.....	58
Ai fost.....	61
Cu fiecare zi ce trecea	62
Amor fati	63
Te-am iubit până la apusul crepuscular	64
În vara în care te-am întâlnit	66
Ultima dată.....	67
Sufletul meu tânjește după liniște	68
O iubire din marea trecutului.....	70
Scriu versuri	71
Born to love.....	72
Născută să iubesc.....	73
Mi-e dor de tine.....	74
Trandafirul.....	75
Mă simt singură-n gălăgia mulțimii	76
Ai fost II.....	77
Trecutul	79
De ce ne naștem?.....	81
Pierderea lui, renașterea mea.....	82
Dacă aș fi... ..	85
Du warst... und ich... ..	86
Erai... și eu.....	87
Tu să-mi fii.....	88
Visul neîmplinit al poveștii noastre	89
Insula	90
Je t'aime	91
Te iubesc.....	92
Îmbrățișează-mă.....	93
Iluzia unui amor real	94
A exista sau a trăi?.....	95

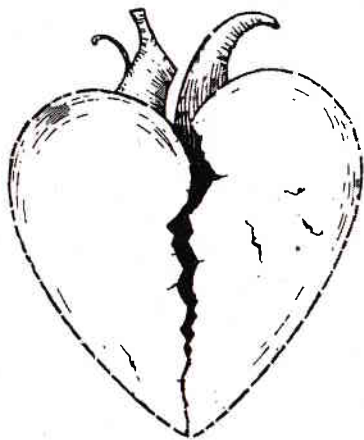
Am rupt carne vie din suflet

Am rupt carne vie din suflet
și-am lipit-o de colțul frânt al inimii tale,
căci știam că artiștii iubesc altfel,
iar tu păraai cel mai neînțeleș dintre ei.
M-am scufundat sub marea speranței că-mi vei picta
dragostea-n palme
și acum inima mea pare că s-a înecat în ea,
căci într-un final a înțeleș că nu-mi vei fi niciodată poezie,
așa că am început s-o resuscitez,
pentru a surzi de numele tău cu care ai pângărit-o.

Așez arma incertitudinii la loc de cinste și o transpun
în poezie,
fiindcă noi, artiștii, ne folosim lacrimile drept cerneală
pentru a ne dezbrăca de sentimentele contradictorii ce
ne îmbrățișează.

Am rupt carne vie din suflet
și-am lipit-o de colțul frânt al inimii tale,
însă aș vrea să recuperez acea parte pierdută,
deși este imposibil.

Tot ce-mi rămâne de făcut este să-ți încredințez o poezie
pe care s-o citești la o cană de ceai
și îți doresc să găsești fata care să te înțeleagă pe tine,
cel mai neînțeles dintre artiști,
iar eu promit că voi fi bine,
chiar dacă, iubindu-te, am creat dezastru în sufletul meu.

Încă un dans

Am înșirat în versuri tot ce era mai frumos despre tine,
crezând că mă vei îmbrăca într-o rochie din fluturi
și ți le recitam noaptea, sub lumina felinarului.
M-ai luat de mână, punând în palmele-mi firave inima ta
demonică
și m-ai invitat la dans în grădina iubirii.
M-ai purtat în pași de fericire îmbibată în
putreziciunea depresiei,
iar eu aș fi plecat, dar aș fi și rămas,
însă în final mi-ai smuls inima din piept,
lăsându-mă în mijlocul pustiului
pentru a tânji la încă un dans toxic.

Poate că n-am fost împreună

Poate că n-am fost împreună, dar lângă tine m-am
simțit artistă,
dar să fiu parte din această poveste nu mă mai face
fericită.
Poate că n-am fost împreună, dar m-ai făcut să simt
gustul dulce al insomniei
și să înțeleg taina fermecătoare a nopții.
Poate că n-am fost împreună, dar lângă tine am făcut
pașii corecți ai dansului vieții,
chiar dacă astăzi te abandonez în metroul ce duce spre
Berceni,
pe când eu cobor la Piața Unirii,
pentru a lua trenul spre destinația Fericire.

*Am I mean or am I just frustrated?*¹

Am I mean
or am I just frustrated?
Lumea din jurul meu sapă tot mai adânc în pământul
sfărâmat al sufletului meu,
căutând să iasă spinii răutății din mine.
Mă uit în oglindă și nu mă recunosc:
unde oare a dispărut copila cu suflet de safir?
O caut și nu o găsesc;
să se fi pierdut în munți, păduri?
Nu știu ce să cred, dar mă simt deconectată de ea,
căci doar pustiul zace în mine, ridicând piatra de
temelie a mortăciunii
ce nu știu când și cum s-a născut.
Am I mean
or am I just frustrated?
Înșir versuri pe hârtie și parcă tot îmi pierd înțelesul.
Oare mi-am pierdut sufletul?
Oare îl voi găsi vreodată?

¹ *Am I mean or am I just frustrated* (eng.) = Sunt rea sau sunt doar frustrată?

Dar dacă îl pot găsi, de unde să încep?

Mă simt precum o epavă scufundată în mijlocul
oceanului

și încerc să înțeleg când m-am pierdut de bunătatea și
generozitatea ce cândva le îmbrăcam în mod
necondiționat.

Am I mean

or am I just frustrated?

Întrebarea îmi va curge prin vene
până când voi găsi al său răspuns într-o floare de
primăvară.

Cercul vicios al toxicității

Inima mea încă dansează pentru tine
și îmi doresc ca a ta să i se alăture.

Numele tău încă îmi curge prin vene;
simt, analizez și aflu că tu ești cel pe care
l-am așteptat de când am văzut răsăritul pentru prima
oară.

Cred că încep să te iubesc cu adevărat,
căci de fiecare dată când am ridicat fortărețe în jurul
sufletului meu

tu le-ai dărâmat, pătrunzând și mai mult în el,
chiar dacă mă durea până la Infern.

Spuneam mereu că știu ce este iubirea,
dar când stelele inimii mele au strălucit pentru tine,
am realizat că am fost orbită de o minciună.

Pentru tine mi-aș smulge sufletul din mine,
iar în același timp aș renunța să mai port pe umeri
povara numelui tău,

căci fiecare centimetru din mine mă ustură.

Aș da orice să pot întoarce clepsidra vieții
și să fie totul ca la început:
o iubire desprinsă din filme.

Te iubesc, te urăsc,
sunt fericită, cad la pământ,
fiindcă indiferent cât m-ai purta pe valurile Iadului
mă voi întoarce la tine,
băiatul meu care s-a agățat de soarta mea
și nu mai poate scăpa.

De ce ai aprins cenușa sufletului meu?

Am vrut să te iubesc,
însă tu ai sădit în mine sămânța incertitudinilor.
Îmi amintesc cum insomnia mă îmbrățișa în fiecare noapte,
căci mă gândeam la tine,
cel ce speram să-mi fii diamantul vieții,
dar iată că ai fost doar o altă lecție ce viața mi-a
oferit-o
și aleg să mă desprind de inima ta,
fiindcă știu că nu ne vom întâmpla nici peste zece vieți.

Nu mă întreb de ce nu m-ai iubit,
însă spune-mi, te rog, de ce mi-ai aprins cenușa
sufletului
când știai că dragostea mea nu-ți va ține niciodată de
cald?